

بررسی رابطه بین اعتماد، شرم، و گناه با خود متمایز سازی در بین دانشجویان متاهل دانشگاه علامه طباطبایی تهران

تاریخ پذیرش مقاله: ۹۰/۵/۱۹

تاریخ دریافت مقاله: ۹۰/۴/۲۷

* دکتر محمود جمالی فیروز آبادی

** سلمان زارعی

*** زهرا اسدی

چکیده

پژوهش حاضر با هدف تعیین رابطه اعتماد، شرم و گناه با خود متمایز سازی در بین دانشجویان متاهل دانشگاه علامه طباطبایی تهران صورت گرفته است. تعداد ۱۶۱ دانشجوی متاهل (۲۵ مرد و ۹۱ زن) به روش تصادفی ساده و با استفاده از جدول نمونه گیری مورگان-گرجسی از میان دانشجویان متاهل دانشگاه علامه طباطبایی در سال تحصیلی ۸۹-۹۰ انتخاب گردید. داده ها با استفاده از پرسش نامه جمعیت شناختی، پرسش نامه خود متمایز سازی (DSI-2)، مقیاس اعتماد (TS) و پرسش نامه عاطفه خود-آگاه (TOSCA-2) جمع آوری و با استفاده از آزمون های آماری همبستگی پیرسون، تحلیل واریانس یک راهه، همبستگی پاره ای و تحلیل رگرسیون گام به گام تحلیل شد. نتایج نشان داد که خود متمایز سازی با اعتماد رابطه ای معنادار مثبتی دارد ($r=0.43$, $p<0.01$) و با شرم رابطه ای معنادار منفی دارد ($r=-0.59$, $p<0.01$). همچنین بین خود متمایز سازی و گناه رابطه ای معنادار منفی وجود دارد ($r=-0.57$, $p<0.01$). بین جنسیت و متغیرهای مورد مطالعه خود متمایز سازی، اعتماد، شرم و گناه رایطه ای بدست نیامد. در نهایت ترکیب خطی متغیرهای اعتماد، شرم و گناه ۵۸ درصد از واریانس خود متمایز سازی را در بین دانشجویان متاهل دانشگاه علامه طباطبایی پیش بینی کردند. بنابراین افراد با میزان خود متمایز سازی بالا اعتماد بیشتری در روابط زناشویی را تجربه می کنند و احساس شرم و گناه در آنها پائین است.

واژه های کلیدی: خود متمایز سازی، اعتماد، شرم، و گناه.

salman_zarei@yahoo.com

* استادیار روانشناسی دانشگاه آزاد واحد تهران مرکز

** نویسنده مسئول، کارشناس ارشد مشاوره خانواره دانشگاه علامه طباطبایی

*** دانشجویی کارشناسی ارشد روانشناسی تربیتی دانشگاه آزاد تهران مرکزی

سطح کارکرد در روابط صمیمی روی هر فرد در مراحل مختلف زندگی تأثیر می گذارد و عواملی که به این کارکرد مرتبط هستند بسیار گسترده و برای درک این سطح از کارکرد مهم و ضروری می باشند. پژوهش ها مطرح می کنند که مفهوم "خود متمایز سازی"^۲ بوئن در رشد روانی - اجتماعی فرد (جنکینس^۳، بوبولتز جی آر^۴، شوارتز^۵ و جانسون^۶، پلگ^۷ ۲۰۰۵) و رشد روان شناختی (برهمند^۸، پلگ - پوپکو^۹، ۲۰۰۲) او تأثیرگذار است. متغیرهای فردی، موقعیتی و ارتباطی از قبیل خود متمایز سازی، دلبستگی، اعتماد، شرم و گناه با توانایی فرد برای کارکرد در روابط زناشویی مرتبط هستند. بر اساس نظریه نظام های خانواده ، خود متمایز سازی سطحی را توصیف می کند که یک شخص قادر است بین کارکرد عقلانی و عاطفی خود در روابطش با صمیمیت و خود مختاری تعادل برقرار کند(باون^{۱۰}، استارچ^{۱۱}، ۱۹۹۷). بر اساس این نظریه چهار عاملواکنش پذیری عاطفی^{۱۲}، گسلش عاطفی^{۱۳}، امتراج با دیگران^{۱۴} و توانایی به دست آوردن جایگاه من^{۱۵} سطح خود متمایز سازی یک فرد را تشکیل می دهند (دوکسار^{۱۶}، ۲۰۰۸).

خود متمایز سازی بطور مثبتی با رشد روانی - اجتماعی در دوران جوانی ارتباط دارد. بطور ویژه، افرادی که از لحاظ هیجانی (عاطفی) واکنشی هستند، کمتر قابل اعتماد می باشند، تردید بیشتری را تجربه کرده و هویت متزلزلی دارند. علاوه بر این افرادی که از صمیمیت می ترسند و خود را از دیگران دور نگه می دارند بطور قابل توجهی سازگاری روانی - اجتماعی کمتری دارند، در مقابل افراد متمایز یافته تر، هویت پایدارتر و صمیمیت بیشتری در روابطشان دارند (جنکینس، بوبولتز جی آر، شوارتز و جانسون، کوئن^{۱۷}، ۲۰۰۵). بطور ویژه، زوج هایی که واکنش پذیری عاطفی، گسلش عاطفی کمتری دارند و قادرند از عقاید خود دفاع کنند، میزان بالاتری از سازگاری و رضایت زناشویی را تجربه می کنند (اسکورن^{۱۸}، ۲۰۰۰؛ اسکورن و اسمیت^{۱۹}، ۲۰۰۳).

افرادی که خود متمایز سازی بیشتری دارند، در روابطشان سبک دلبستگی اجتنابی کمتری نشان می دهند و بیشتر به دیگران اعتماد می کنند (اسکورن و دندی^{۲۰}، ۲۰۰۴). علاوه بر این افراد با سبک دلبستگی اضطرابی / دوسوگرا به سختی به همسران خود اعتماد می کنند. بر خلاف آن، افراد با سبک دلبستگی ایمن در رابطه‌ی زناشویی خود سطوح بالاتری از اعتماد دارند (هازان^{۲۱} و شیور^{۲۲}، ۱۹۸۷؛ سیمپسون^{۲۳}، ۱۹۹۰). همچنین افراد با سبک دلبستگی ایمن

^۲. Self - Differentiation

^۳. Jenkins, S.M

^۴. Buboltz J.R

^۵. Schwartz, J.P

^۶. Johnson,P

^۷. Peleg, O

^۸. Barahmand, U

^۹. Peleg-Popko, O

^{۱۰}. Bowen, M

^{۱۱}. Schnarch, D

^{۱۲}. emotional reactivity

^{۱۳}. emotional cut off

^{۱۴}. fusion with others

^{۱۵}. I-position

^{۱۶}. De cesare

^{۱۷}. Kowen, D.O

^{۱۸}. Skowron, E.A

^{۱۹}. Schmitt, T

^{۲۰}. Dendy, A.K

^{۲۱}. Hazan, C.

^{۲۲}. Shaver, P

^{۲۳}. Simpson, J

دیگران را قابل اتکاتر و اعتمادتر می‌بیند (کولین و رید^{۲۴}). یقیناً اعتماد یکی از مطلوب ترین کیفیت‌ها در هر رابطه نزدیک و صمیمی است و اغلب در کنار تعهد و عشق بعنوان هسته مرکزی یک رابطه ایده‌ال در نظر گرفته می‌شود (براون^{۲۵}). سطح اعتماد یک فرد از عواملی است که بطور بالقوه روی کارکرد مناسب او در رابطه زناشویی تأثیر می‌گذارد. اعتماد در فرهنگ لغت به عنوان اعتقاد قوی به یکپارچگی و توانایی، فرد یا یک چیز تعریف شده است. (موریس^{۲۶}، ۱۹۸۱). اعتماد، احساس امنیت در مورد رفتارهای پیش‌بینی نشده‌ی فرد دیگری است. نبود اعتماد در روابط زناشویی تعاملات صمیمی و احساس امنیت را به تباہی می‌کشد. سطوح بالاتر اعتماد سبب افزایش میزان تعهد در روابط زناشویی و بالا بردن افزایش توانایی اعتماد کردن به دیگران می‌شود (روتر^{۲۷}، ۲۰۰۵). پژوهش اسکورن (۲۰۰۰) نشان می‌دهد که افراد متمایز یافته از ازدواج خود رضایت بیشتری دارند و به تبع آن اعتماد بیشتری در روابطشان را تجربه می‌کنند.

رمپل^{۲۸}، هولمز و زانا^{۲۹} (۱۹۸۶) ابراز تعجب کردند که اعتماد به عنوان یکی از ویژگی‌های مطلوب در روابط در ادبیات پژوهشی گذشته زیاد مورد توجه قرار نگرفته استنها اعتماد بین فردی در رابطه زناشویی را در سه بعد شامل «وفداری، پیش‌بینی پذیری و قابلیت اعتماد» مورد بررسی قرار دادند، آنها دریافتند که، وفاداری، مهم ترین عامل اعتماد در روابط زناشویی است و زمانی افراد بطور مکرر نسبت به همسر خود بی توجه می‌شوند، وفاداری همسرشان به آنها سبست می‌شود و در نتیجه‌کمتر قابل اعتماد می‌شوند. پژوهش نشان می‌دهد افرادی که نسبت به رفتار همسر خود واکنش پذیری عاطفی بیشتری دارند، به دلیل پائین بودن میزان خود متمایز سازی سطوح بیشتری از بی اعتمادی را نسبت به همسر خود احساس می‌کنند، هولمز و زانا^{۳۰} (۱۹۸۶). پژوهش دان و اسکویتزر^{۳۰} (۲۰۰۶) نشان میدهد که افرادی که در موقعیت‌های گوناگون به طور متفاوتی رفتار می‌کنند در شرایط مختلف قادر نیستند که عقاید خود را حفظ کنند در مقایسه با افرادی که احساس ثابتی از خود دارند اعتماد کمتری را به همسران خود ابراز می‌کنند هنگامی که در زندگی زناشویی نثارضات افزایش می‌یابند، اعتماد بین زوجین شروع به کاستن خواهد کرد و زوج‌ها نسبت به یکدیگر تعهد کمتری خواهند داشت (رتینگر^{۳۱}، ۲۰۰۱؛ پونزتی و کیت^{۳۲}، ۱۹۸۶؛ لافولت و گراهام^{۳۳}، ۱۹۸۶؛ جانسون و توماس^{۳۴}، ۱۹۹۶). بنابراین این احتمال وجود دارد، که هنگامی تعارض و تعاملات اختلاف برانگیز بین زوجین افزایش یابد متقابلاً تجربه‌ی شرم و گناه در آنان افزایش یابد.

شرم و گناه عواملی هستند که نشان داده‌اند همبستگی معناداری با سطح کارکرد یک رابطه دارند. اکثر پژوهش‌ها شرم و گناه را به عنوان دو هیجان متفاوت و متمایز تعریف کرده‌اند که در بافت تحریبات انسان با هم تداخل دارند و عموماً بعد از شکست در تعاملات با دیگران اتفاق می‌افتد. گناه به عنوان هیجانی براساس ناکامی توصیف شده است، جایی که فرد احساس اضطراب، ترس و عصبانیت می‌کند و این نیاز را احساس می‌کند که برای جبران باید به نحوی رفتار کند که استانداردهای اخلاقی درونی را نقض کند. هنگام توضیح گناه تمرکز روی رفتار است . در شرم تمرکز روی «خود»^{۳۵} به عنوان یک کل است. در این حالت شرم به عنوان هیجانی براساس احساسات افسرده

^{۲۴}: Collins, N.L. & Read, S.J

^{۲۵}: Brown,D

^{۲۶}: Morris, W

^{۲۷}: Rotter, J.B

^{۲۸}: Rempel, J.K

^{۲۹}: Holmes,J.G., &Zanna,M.P

^{۳۰}: Dunn, J.R & Schweitzer, M.E

^{۳۱}: Retinger, S

^{۳۲}: Ponzetti, J. & Cate, R.M

^{۳۳}: Lafollette, H & Graham, G

^{۳۴}: Johnston, S.G & Thomas, A.M

^{۳۵}: Self

کننده از قبیل نامیدی، حمایت و آرزو برای اجتناب از بودن در کنار دیگران بخاطر ترس از طرد شدن تعریف شده است (تانگنی^{۳۶}، واگنر^{۳۷}، هیل-بارلو^{۳۸}، مارشال و گرمزو^{۳۹}، اسمادر و لیکل^{۴۰}، ۱۹۹۶).

طبق دیدگاه کافمن^{۴۱}(۱۹۸۱) شرم در روابط خانوادگی پرورش داده می‌شود و روی ادراکات از روابط زناشویی تأثیر می‌گذارد. انسان‌ها موجودات اجتماعی‌ای هستند که نیاز دارند به دیگران اعتماد و اتکا کنند، شرم در بافت شکستن یک اعتماد و حمایت بین فردی گسترش پیدا می‌کند (برونو^{۴۲}، لتوک و آگین^{۴۳}، ۲۰۰۹). کوورت و همکاران(۲۰۰۳) دریافتند که افراد مستعد تجربه شرم و گناه به احتمال زیادی مشکلات بین فردی و روانشناختی را تجربه می‌کنند که این به معنای تمایز یافتنگی پائین است.

طرح شد که خود متمایز سازی بعنوان تعادلی بین واکنش پذیری عاطفی و کارکرد عقلانی در نظر گرفته می‌شود آنجایی که شرم و گناه بعنوان هیجاناتی در نظر گرفته می‌شوند که بعد از شکست در تعاملات با دیگران اتفاق افتد، قابل تصور است که شرم و گناه بخشی از واکنش پذیری عاطفی که یک بعد از خود متمایز سازی باشد، باشند . اعتماد، شرم و گناه عواملی هستند که مبنی‌اند با چگونگی کارکرده (عملکرد) افراد به عنوان روح در ارتباط باشند هدف از پژوهش حاضر بررسی رابطه اعتماد، شرم و گناه با خود متمایز سازی در دانشجویان متاهل دانشگاه علامه طباطبایی تهران است. با توجه به این هدف فرضیه‌های تدوین شد که عبارتند از:

۱. بین خود متمایز سازی و اعتماد رابطه مثبت وجود دارد.
۲. بین خود متمایز سازی و شرم رابطه منفی وجود دارد.
۳. بین خود متمایز سازی و گناه رابطه منفی وجود دارد.
۴. خود متمایز سازی بوسیله اعتماد، شرم و گناه قابل پیش‌بینی است.

روش

پژوهش حاضر، پژوهشی توصیفی از نوع همبستگی جمله‌قمه آماری در این پژوهش شامل دانشجویان متاهل دانشگاه علامه طباطبایی تهران می‌باشد که در سال تحصیلی^{۴۹} مشغول به تحصیل بود طبق آمار دریافت‌تر حدود^{۴۳} ۸۳ دانشجوی متاهل در این دانشگاه به تحصیل مشغول نفلونه گیری به روش تصادفی ساده و با توجه به جنسیت دانشجویان متاهل از روی لیست صورت گرفت حجم نمونه با استفاده از جدول نمونه گیری موگل‌پیشی مشخص شابطی این جدول، از جامعه آماری به تعداد^{۴۸} ۱۲۰ نفر انتخاب گردیده‌نهایت با در نظر گرفتن احتمال ریزش آزمودنی‌ها حجم^۳ انتخاب شد که در بررسی داده‌ها با در نظر گرفتن هلتی از دست داده، تعداد^۱ ۱۱ نفر (۲۵ مرد و ۹ زن) در تجزیه و تحلیل داده‌ها مورد تحلیل قرار گرفت پرسش نامه جمعیت شناختی: در این پرسش نامه سوالاتی در زمینه مشخصات فردی، میزان درآمد، جنسیت و قومیت درج شده است.

پرسش نامه‌ی خود متمایز سازی^{۴۴} (DSI): فرم اولیه این پرسش نامه توسط اسکورن و فراید لندر (۱۹۹۹) تهیه شده و آزمون نهایی توسط جسکون در^{۴۶} ۴۶ گویه بر مبنای نظریه باون ساخته شده است و در سال ۲۰۰۳ توسط اسکورن و اسمیت تجدیدنظر شد. این پرسش نامه بصورت خود گزارش دهی است که تمرکز اصلی آن روی

^{۳۶}: Tangney, J.P

^{۳۷}: Wagner, P.E

^{۳۸}: Hill-Barlow, D

^{۳۹}: Marschall, D.E & Gramzow, R

^{۴۰}: Schmader, T & Lickel, B

^{۴۱}: Kaufman, G

^{۴۲}: Bruno,S

^{۴۳}: Luwak, N & Agin, M.A

^{۴۴}: Differentiation Of Self Inventory-Revised(DSI-R)

ارتباطات مهم زندگی و روابط افراد با خانواده‌ی اصلی است (اسکورن، ۲۰۰۳؛ به نقل از اسکیان ۸۴). پرسش نامه -
ی مذکور از ۴ خرده مقیاس واکنش پذیری عاطفی، گسلش عاطفی، جایگاه من، و آمینختگی با دیگران تشکیل شده است. حداکثر نمره‌ی این پرسش نامه برابر با ۲۷۶ است. نمره‌ی کمتر در این پرسش نامه نشانه‌ی سطوح پائین تمایز یافته‌است. یونسی در سال ۱۳۸۵ پرسشنامه مذکور را هنجاریابی کرد و ضریب پایایی را برای کل و خرده مقیاس‌ها به صورت زیر گزارش کرد: $ER = 0.77$ ، $IP = 0.65$ و $EC = 0.70$ و $FO = 0.70$. گزارش شده است و روایی محتوایی آن را از روش همسانی درونی^{۴۳} ۰/۸۳ گزارش کرد. در پژوهش حاضر نیز ضریب آلفای کرونباخ برای این پرسش نامه ۹۲٪ بدست آمد که در حد مطلوب می‌باشد.

پرسش نامه عاطفه خود آگاه^{۴۴} (TOSCA-2): "آزمون عاطفه خود آگاه"، یک ابزار خود سنجی و مداد کاغذی است که ۱۶ موقعیت(سناریو) شرایط زندگی روزمره را به آزمودنی ارائه می‌کند که ۱۱ وضعیت آن از نظر اجتماعی دارای ارزش مثبت و ۵ وضعیت آن دارای ارزش منفی استتمام سوالات به صورت مثبت نمره گذاری می‌شوند و پاسخ دهنده‌گان پاسخ‌های احساسی‌هیجانی و رفتاری خویش و احتمال پاسخ خود به آنها را رتبه می‌دهند. تمام سناریوهای این آزمون آیتم‌های شرم و گناه و اشتغال ذهنی با احساس گناه هستند^{۴۵} TOSCA بر اساس نظریه و تحقیقات لویس و لیندزی-هارتز ساخته شده استاز نظر طبقی در پژوهش فرگوسن^{۴۶} و همکاران (۲۰۰۱) که بر روی ۱۳۲ دانشجویی مقطع کارشناسی صورت گرفت، ضریب الفای کرونباخ برای مقیاس شل^{۴۷} ۰/۷۸ و برای احساس گناه ۰/۷۸ گزارش شده است در پژوهش انوشه‌ایی و همکاران (۱۳۸۵) نتایج حاصل از باز آزمایی این آزمون پس از چهار هفته بر روی دانشجویان ضریب پایایی احساس شرم و احساس گناه به ترتیب ۰/۷۸ و ۰/۷۰ به دست آمد. علاوه بر این ضریب ثبات درونی یا آلفای کرونباخ کلی پرسش نامه^{۴۸} ۰/۸۵ و برای احساس شرم ۰/۸۵ و برای احساس گناه ۰/۷۴ گزارش شده است تانگنی و همکاران (۱۹۹۲) روایی سازه دو مقیاس شرم و گناه را در حد مناسب گزارش کرده اند آنها در پژوهش ۲۰۰۳ خود نیز روایی این آزمون را برای سنجش سازه‌های تئوریک شرم و گناه تائید می‌کنند. در ایران روایی صوری این آزمون مورد تائید استاید رشته‌های مشاوره و روان‌شناسی قرار گرفته استثنی^{۴۹} (در پژوهش حاضر نیز ضریب آلفای کرونباخ برای مقیاس‌های شرم و گناه به ترتیب^{۵۰} ۰/۷۵ و ۰/۷۵ بدست آمد).

مقیاس اعتماد^{۴۷} (TS): مقیاس اعتماد رمپل و هولمز^{۵۱} (۱۹۸۵) یک ابزار خود گزارشی عبارتی است که میزان اعتماد افراد نسبت به همسرشان را می‌سنجد. مودنی باید در یک مقیاس لیکرلذ درجه ای (اکاملا مخالفم تا کاملا موافقم) میزان توافق یا عدم توافق خود را با جملات مربوط به اعتماد بیان می‌کنند. از عبارات این پرسش نامه از مقیاس^{۵۲} وابط بین فردی^{۴۸} (IRS) که توسط شلاین^{۴۹}، گورنی و استور^{۵۰} تهیه شده، گرفته شده است این مقیاس دارای ۳ خرده مقیاس می‌که عبارتند از: پیش‌بینی پذیری وفاداری و قابلیت اعتماد در این مقیاس پائین ترین نمره ۱۸ (نشانگر اعتماد پائین فرد نسبت به همسر) و بالاترین نمره ۱۲۶ (بیانگر اعتماد زیاد فرکاست). از نظر پایایی، ضریب آلفای کرونباخ گزارش شده توسط رمپل و همکاران (۱۹۸۵) برای کل مقیاس^{۵۱} ۰/۸۱ و برای خرده مقیاس‌های قابلیت اعتماد وفاداری و پیش‌بینی پذیری به ترتیب^{۵۲} ۰/۷۲، ۰/۸۰ و ۰/۷۰ گزارش شده است بر اساس روایی پیش‌بین و افتراقی وفاداری با مقیاس عشق همبستگی قوی ای دارد^{۵۳}. $P < 0.001$.

^{۴۰}. Test Of Self-Conscious Affect-2(PFQ-2)

^{۴۱}. Ferguson, T.J & et al

^{۴۷}. Trust Scale(TS)

^{۴۸}. Interpersonal Relationship Scale

^{۴۹}. Schlein

^{۵۰}. Guerney& Stover

^{۵۱}. Rubin, Z

اساتید گروه مشاوره و تعدادی از دانشجویان دکتری مشاوره مورد تائید قرار گرفتند. این پژوهش نتایج حاصل از باز آزمایی این آزمون به صورت مطالعه مقدماتی پس از سه هفته بر روی یک فکتوسقی ضریب پایایی ۷۷٪ بدست آمد. علاوه بر این در پژوهش حاضر ضریب الگای کرونباخ برای این پرسش ناله٪ بدست آمد

یافته

به منظور تجزیه و تحلیل داده‌ها از روش‌های آماری در دو سطح توصیفی (دامنه، میانگین و انحراف استاندارد) و استنباطی (همبستگی پیرسون، تحلیل واریانس یک راهه، همبستگی پاره‌ای و رگرسیون گام به گام) استفاده شد. دامنه تغییرات، میانگین و انحراف استاندارد متغیرهای مورد مطالعه در جدول شماره ۱ آورده شده است.

جدول ۱- دامنه تغییرات، میانگین و انحراف استاندارد متغیرهای خودمتمايزسازی، اعتماد، شرم و گناه

انحراف استاندارد	میانگین	دامنه تغییرات	
۰/۵۹۱	۳/۸۶	۲-۵	خود متمايزسازی
۱۸/۸۵	۸۸/۴۱	۳۳-۱۱۳	اعتماد
۴/۴۵	۲۳/۸۳	۱۰-۴۱	شرم
۴/۱۲	۱۵/۱۲	۶-۲۶	گناه

در ابتدا به منظور بررسی تاثیر متغیرهای جمعیت شناختی (سن و درآمد شخصی) در نتایج تحقیق رابطه بین این متغیرها با متغیرهای مورد پژوهش (خود متمايزسازی، اعتماد، شرم و گناه) بوسیله همبستگی پیرسون محاسبه شد. یافته‌های مربوط به این همبستگی در جدول شماره ۲ آورده شده است.

جدول ۲- ضرایب همبستگی بین متغیرهای جمعیت شناختی (سن و درآمد شخصی) و متغیرهای مورد پژوهش

متغیرها	سن	درآمد
خود متمايزسازی	۰/۱۹۱*	۰/۲۰۹*
اعتماد	-۰/۰۴۸	۰/۰۱۵
شرم	-۰/۲۱۸**	-۰/۱۷۷*
گناه	۶-۲۶	-۰/۱۵۷*

p<0/05* p<0/01 **

این یافته‌ها نشان می‌دهند که سن و درآمد شخصی به طور معناداری با خود متمايزسازی در ارتباط هستند. بنابراین در پژوهش حاضر این متغیرهای مداخله گر کنترل می‌شوند.

همچنین به منظور بررسی رابطه بین متغیرهای جمعیت شناختی (جنسیت و قومیت) با متغیرهای مورد مطالعه (خودمتمايزسازی، اعتماد، شرم، و گناه) تحلیل واریانس یک راهه (ANOVA) صورت گرفت. نتایج نشان داد که در سطح معناداری $p < 0.05$ رابطه معناداری بین متغیرهای جمعیت شناختی (جنسیت و قومیت) با متغیرهای مورد مطالعه وجود ندارد. یافته‌های مربوط به تحلیل واریانس در جدول شماره ۳ آورده شده است.

جدول شماره ۳- نتایج تحلیل واریانس متغیرهای جمعیت شناختی (جنسیت و قومیت) و متغیرهای مورد مطالعه

متغیرها	جنسیت F	القومیت F
خودمتمايزسازی	۰/۳۹۱	۰/۵۴۷

۰/۹۶۷	اعقداد
۱/۲۲۶	شرم
۰/۵۰۶	گناه

به منظور کنترل تاثیر متغیرهای مزاحم در نتیجه پژوهش از همبستگی پاره ای استفاده شد. جدول شماره ۴ نتایج همبستگی پاره ای (تفکیکی) برای تائید یا رد فرضیه های اول، دوم و سوم این پژوهش را نشان می دهد.

جدول ۴- ضرایب همبستگی تفکیکی بین اعتماد، شرم و گناه با خودمتمايزسازی پس از کنترل متغیرهای جمعیت شناختی (سن و درآمد شخصی)

P	خودمتمايز سازی	ملاک	
		پیش بین	اعتماد
۰ / ۰۰۰	۰/۴۳۸**		
۰ / ۰۰۰	-۰/۵۹۳**		شرم
۰ / ۰۰۰	-۰/۵۷۴**		گناه

p<0.01 **

نتایج نشان می دهد که پس از کنترل متغیرهای مداخله گر (سن و درآمد شخصی) رابطه مثبت معناداری بین خودمتمايز سازی و اعتماد در روابط زناشویی وجود دارد ($r=.438$, $p<.000$) و فرضیه اول پژوهش تائید شد. فرضیه دوم پژوهش مبنی بر وجود رابطه مرفی معناداری بین خودمتمايز سازی و شرم در روابط زناشویی نیز تائید شد ($r=-.593$, $p<.000$). همچنین فرضیه سوم پژوهش مبنی بر وجود رابطه منفی معناداری بین خودمتمايز سازی و گناه تائید شد ($r=-.574$, $p<.000$).

به منظور تائید یا رد فرضیه چهارم پژوهش مبنی بر پیش بینی خودمتمايز سازی از روی اعتماد، شرم و گناه در بین دانشجویان متاهل دانشگاه های شهر تهران از رگرسیون گام به گام استفاده شد. نتایج تحلیل رگرسیون گام به گام در جدول ۵ آورده شده است.

جدول ۵- نتایج تحلیل رگرسیون گام به گام برای پیش بینی خودمتمايز سازی از روی اعتماد شرم و گناه

P	β	ΔR^2	R ²	متغیرها
۰ / ۰۰۰	- ۰ / ۳۵۷	۰ / ۳۸۸***	۰ / ۳۸۸	شم
۰ / ۰۰۰	۰ / ۳۳۶	۰ / ۱۱۹***	۰ / ۵۰۷	اعتماد
۰ / ۰۰۰	- ۰ / ۳۲۹	۰ / ۰۷۲***	۰ / ۵۸۰	گناه

p<0.001***

همانطور که نتایج جدول ۴ نشان می دهد درمجموع شرم ($R^2=.388$, $p<.001$)، اعتماد ($\Delta R^2=.119$, $p<.001$) و گناه ($\Delta R^2=.072$, $p<.001$) قادر به پیش بینی ۵۸ درصد از واریانس خودمتمايز سازی در بین دانشجویان متاهل هستند.

بحث

تمام متغیرهای موجود در مطالعه با خودمتمايزسازی دانشجویان متاهل همبستگی معنی دار داشتند. در این میان،

اعتماد با خودمتمايزسازی در روابط زناشویی همبستگی مثبت و شرم و گناه همبستگی منفی داشتند (جدول ۳). پژوهش های پیشین بطور گسترده ای رابطه بین خودمتمايزسازی و اعتماد را مورد بررسی قرار نداده اند بنابر این ادبیات پژوهشی گذشته درمورد رابطه مستقیم این دو متغیر محدود است. یافته های پژوهش حاضر نشان می دهد که پس از کنترل کردن متغیر های جمعیت شناختی سن و درامد شخصی، هنگامی که سطح خود متمايز سازی افزایش یابد، سطح اعتماد نیز افزایش می یابد. قابل تصور است که افراد با سبک دلبستگی ایمن، گسلش عاطفی و واکنش پذیری عاطفی کمتری دارند و توانایی بالایی برای دفاع از عقاید و باورهای خود در روابطشان دارند. در رابطه با پژوهش حاضر هازان و شیور (۱۹۸۷) دریافتند که افراد با سبک دلبستگی ایمن، اعتماد بیشتری را تجربه می کنند. به طور مشابه سیمپسون^{۵۰} (۱۹۹۰) به این نتیجه رسید که افراد با سبک دلبستگی ایمن به احتمال بیشتری روابط قابل اعتمادی خواهند داشت. در پژوهش های مذکور دلبستگی ایمن بطور مستقیمی با افزایش اعتماد در روابط صمیمی در ارتباط است. از آنجایی که دلبستگی ایمن با اعتماد رابطه دارد به احتمال قوی با خود متمايز سازی در ارتباط است بنابراین، این فرضیه‌ی پژوهش حاضر را حمایت می کند که خودمتمايز سازی و اعتماد بطور مستقل با هم در ارتباط هستند که با پژوهش لافولت و گراهام (۱۹۸۶)، اسکورون (۲۰۰۰)، کولینس و رید (۲۰۰۰) و رمپل، راس و هولمز (۲۰۰۱)؛ دان و اسکویتزر (۲۰۰۶) همسو است.

چنین فرض شده است که افراد بخاطر آنچه بدان اعتقاد داشته و توانایی دفاع از عقاید خود را دارند، احساس یکپارچگی می کنند، بنابراین واکنشی نیستند و امتحاج کمتری دارند در نتیجه قادرند بخاطر آنچه که هستند احساس هویت کنند. بنابراین آنها برای اینکه احساس خوبی درباره خود و باورهایشان داشته باشند نیاز به تصدیق همسر خود ندارند، بنابراین زمانی همسرشان در برابر حفظ عقایدشان با آنها مجادله و بحث می کنند احساس شرم نمی کنند. همانطور که باون (۱۹۷۸) و اسنارچ (۱۹۹۷) خاطر نشان می کنند افرادی که متمايز یافتنگی پائینی دارند بخاطر کاهش دادن اضطراب خود با روابط سازگار می شوند. با این سازگاری آنها اح ساس گناه بیشتری می کنند. نتایج جدول (۳) نشان می دهد که بین شرم و خود متمايز سازی رابطه منفی معناداری وجود دارد. بليور و گلن^{۵۱} (۲۰۰۵) شرم را بعنوان یک عامل اساسی رشدی توصیف می کنند که در سنین کودکی شکل می گیرد. آنها بیان می کنند زمانی که کودک حس امنیت عاطفی و نزدیکی با مراقب اولیه اش را گسترش ندهد، احساس شرم شکل می گیرد. کمبود امنیت عاطفی یک بخش از ایده ای تمایز یافتنگی است. زمانی افراد برای چگونگی احساس در مورد خودشان و سازگار شدن بمنظور ایجاد یک رابطه ایمن نیازمند تصدق همسرشان می شوند، احساس شرم و نامنی در آنها ایجاد می شود. بنابراین به خاطر ماهیت رابطه ای پژوهش حاضر قابل تصور است که زمانی سطح شرم کاهش یابد میزان خود متمايز سازی آنان افزایش یابد. یافته های پژوهش بليور و گلن (۲۰۰۵) از پژوهش حاضر حمایت می کند. همچنین نتایج پژوهش حاضر با پژوهش اسمادر و ليکل (۲۰۰۶)؛ کورت و همکاران^{۵۲} (۲۰۰۳)؛ تانگنی و همکاران (۱۹۹۶) همسو است.

همانند تفکرات در مورد رابطه‌ی شرم و خودمتمايز سازی، زمانی افراد در برابر عقاید خود پایدار باشند و واکنش پذیری عاطفی و امتحاج کمتری داشته باشند قادرند که احساس خوبی از خود کسب کنند. در این حالت آنها برای احساس ارزشمندی از "خود - تصدیقی"^{۵۳} استفاده می کنند و می توانند باورهای خود را دنبال کنند بنابراین

^{۵۰}. Simpson, J

^{۵۱}. Blavier, D.C & Glenn, E

^{۵۲}. Covert, M.V & et al

^{۵۳}. self-validation

زمانی که همسرشان در برابر تغییرات ایجاد شده توسط آنها مخالفت می کنند آنها احساس گناه نمی کنند . علاوه بر این استارچ(۱۹۹۷) مطرح کرد که افراد متمایز نیافته برای اجتناب از اضطراب با روابط سازگاری می کنند و زمانی افراد بطور پیوسته سازگاری می کنند، احساس گناه بیشتری خواهند داشت. نتایج جدول (۴) نشان می دهد که بین گناه و خود متمایز سازی رابطه منفی معناداری وجود دارد. نتایج پژوهش حاضر با پژوهش تانگنی و همکاران (۱۹۹۶)^{۵۶}؛ پینلز و استریت(۲۰۰۶)^{۵۷}؛ و ویلیامز و بایبی^{۵۸} (۲۰۰۴) همسو است.

نتایج تحلیل رگرسیون گام به گام در جدول (۵) نشان می دهد که متغیرهای اعتماد، شرم و گناه قادر به پیش بینی خود متمایز سازی در بین دانشجویان متاهل هستند. همانطور که جدول (۴) نشان می دهد بعد از کنترل کردن متغیرهای جمعیت شناختی سن و درآمد شخصی بین اعتماد و خود متمایز سازی، شرم و خود متمایز سازی، و گناه با خود متمایز سازی رابطه معناداری وجود دارد بنابراین قابل درک است که ترکیب این سه متغیر (اعتماد، شرم و گناه) با خود متمایز سازی رابطه معناداری داشته باشدند. علاوه بر این قابل تأمل است که بیش از نیمی از واریانس خود متمایز سازی بخاطر ترکیب اعتماد، شرم و گناه است و نکته جالب این است که شرم قوی ترین رابطه را با خود متمایز سازی دارد.

دیگر یافته جالب پژوهش حاضر این است که گناه بطور مستقل رابطه قوی تری با خود متمایز سازی دارد اما زمانی که با متغیرهای اعتماد، شرم ترکیب می شود کمترین تاثیر را روی واریانس خود متمایز سازی در روابط زناشویی دارد. تعیین دلیل کاهش رابطه گناه و خود متمایز سازی بعد از ترکیب با متغیرهای اعتماد و شرم دشوار است، اما می تواند به خاطر این ایده باشد که برخی اوقات شرم و گناه در تجارب افراد تداخل دارند (تانگنی و دیرینگ ۲۰۰۲^{۵۹}). زیرا شرم عمدتاً یک هیجان شدید تر و قوی تر است که می تواند زمانی با گناه ترکیب شود تاثیر گناه را کاهش دهد. در کل این فرضیه که ترکیب اعتماد، شرم و گناه میزانی از واریانس خود متمایز سازی را پیش بینی می کنند کاملاً مورد حمایت است.

بهاظر می رسد که رابطه بین خود متمایز سازی اعتماد شرم، و گناه یک مفهوم و درون مایه‌ی مهم است که از کار کردن با زوج‌ها و افراد بدست می آید علاوه بر این مفهوم خود متمایز سازی می تواند یک عامل بسیار مهم در آموزش مهارت‌های فرزند پروری باشد چونکه پژوهش از این ایده حمایت می کند که شرم و گناه با رشد کودک در ارتباط هستند (جانسون و توomas ۱۹۹۶؛ کولین و رید ۲۰۰۰؛ ویلیامز و بایبی ۲۰۰۴؛ بیلیور و گلن ۲۰۰۵) و پژوهش حاضر آنها را به مفهوم خود متمایز سازی ربط می دهد، برای کسانی که والدین آولوزش می دهند بسیار کمک کننده است که به والدین در مورد تاثیر خود متمایز سازی پائین آنها روی رشد اعتمادمند و گناه در فرزندانشان آموزش دهند باون(۱۹۷۸) و استارچ(۱۹۹۷) بوضوح بیان می کنند که موضوعات خانواده مبدأ روی خود متمایز سازی افراد در بزرگسالی تاثیر مستقیم دارد. هوانگ^{۶۰} (۲۰۰۵) در بررسی چندین مورد، اهمیت مطرح کردن زندگی نامه‌ها در جلسات زوج درمانی، بعنوان بخشی از خود متمایز سازی را مورد بررسی قرار داد. در این بررسی او به این نتیجه رسید که بحث در مورد موضوعات مربوط به خانواده مبدأ می تواند به زوج‌ها کمک کند . بنابراین، این به همسران کمک می کند که در کنند چگونه خود متمایز سازی خانواده مبدأ آنها روی آنها و خانواده شان تاثیر می گذارد . از محدودیت‌های مهم پژوهش حاضر می توان به این اشاره کرد که داده‌های پژوهش از طریق خود گزارش دهی

^{۵۶}. Pineles, S.L & Street, A.E

^{۵۷}. Williams, C & Bybee, J

^{۵۸}. Tangney, J.P & Dearing , R.L

^{۵۹}. Hoang, L

آزمودنی ها جمع آوری شد و این شیوه همیشه تحت تاثیر عوامل متعدد تاثیر گذار چون گریش پاسخ دهنده‌گان به ارائه پاسخ های جامعه پسند می باشد. دیگر محدودیت پژوهش حاضر، پژوهش های محدود صورت گرفته در ایران در مبحث رابطه بین این متغیرها بود، که این مسئله تبیین نتایج پژوهش حاضر را با مشکل مواجه می کرد.

Archive of SID

منابع

- ثنایی ذاکر، باقر. (۱۳۸۷). مقياس های سنجش خانواده و ازدواج. چاپ دوم، تهران: انتشارات بعثت.
- یونسی، فاطمه. (۱۳۸۵). هنجاریابی آزمون خودمتمايزسازی در ایران، پایان نامه کارشناسی ارشد مشاوره، دانشکده روانشناسی و علوم تربیتی، دانشگاه علامه طباطبائی.
- Barahmand ,U.(2010).Self differentiation in women with and without mental disorders.Journal Social and Behavioral Sciences, 5 ,559-562.
- Blavier, D.C. & Glenn,E.(2005). The role of shame in perceptions of marital equity, intimacy , and competency. *The American journal of family therapy*,23,73-82.
- Bowen M.(1978).*Family therapy in clinical practice*. New York: J. Aronson.
- Brown ,D.(2001).*The relationship between attachment styles, Trust and the marital attitudes of college students*. Unpublished doctoral dissertation.Seton Hall University.
- Bruno, S., Lutwak ,N., & Agin, M.A.(2009).Conceptualizations of guilt and the corresponding relationships to emotional ambivalence, self-disclosure, loneliness and alienation.*Journal of Personality and Individual Differences*, 47, 487–491.
- Collins, N.L. & Read, S.J.(2000).*Adult attachment, working models, and relationship quality in dating couples*.Journal of Personality and Social Psychology, 58,644-663.
- Covert,M.V., Tangney, J.P., Maddux,J.E., Heleno,N.(2003). Shame-proneness, guilt-proneness , and interpersonal problem solving: a social cognitive analysis. *Journal of social and clinical psychology*,22,1-12.
- DeCesare ,S.D.(2008). *Anxiety and depression: self differentiation as a unique predictor*.Unpublished doctoral dissertation.Marywood University.
- Dunn,J.R. & Schweitzer, M.E. (2005).Feeling and believing: the influence of emotion on trust. *Journal of personality and social psychology*, 35 , 347-357.
- Ferguson, T.J., Stegge,H., Miller, E.R., & Olson, M.E.(2001).guilt , shame and symptoms in children. *Developmental psychology*,35, 347-357.
- Hazan, C. & Shaver, P.(1987).*Romantic love conceptualized as an attachmentprocess*. Journal of Personality and Social psychology, 52,511-524.
- Hoang, L. (2005). " I thought we came for therapy": autobiography sessions in couple work. Australian and new zealand journal of family therapy, 26 ,65-72.
- Jenkins, S.M., Buboltz Jr., W.C., Schwartz, J.P., & Johnson,P.(2005). *Differentiation of self and psychology development*. Contemporary Family Therapy,27,251-261.
- Johnston, S.G., & Thomas, A.M.(1996). *Divorce versus intact parental marriageand perceived risk and dyadic trust in present heterosexual relationship*.Psychological Reports, 78, 387-390.
- Kaufman,G.(1981). Shame: The power of caring. Cambridge.MA: Schenkman.*The American Journal of Family Therapy*,Vol.23, No.1, Spring 1995.
- Kwon , D.O.(2000). *The relationship between marital satisfaction , self steem and bowen differentiation of self*. Unpublished doctoral dissertation. Alliant International University , Los Angeles , California.
- LaFollette, H. & Graham, G. (1986). *Honesty and Intimacy*.*Journal of Social and Personal Relationships*, 3, 3-18.
- Morris, W. (ED).(1981). *The American Heritage Dictionary of English Language*. Boston: Houghton Mifflin Company.
- Murray, S.L., Holmes, J.G., & Collins, N.L. (2006).Optimizing assurance: The

- risk regulation system in relationships. *Psychological Bulletin*, 132, 641–666.
- Özmen, O, Atik, G.(2010). Attachment styles and marital adjustment of Turkish married individuals. *Journal of Social and Behavioral Sciences*, 5 , 367–371.
- Peleg, O. (2005). The relation between differentiation and social anxiety: what can be learn from students and their parents? *The American journal of family therapy*,33, 167-183.
- Peleg-Popko, O. (2002). *Bowen theory: A study of differentiation of self, social anxiety, and physiological symptoms*. Contemporary Family Therapy, 24, 355-369.
- Pineles , S.L & Street , A.E. (2006). The differential relationships of shame-proneness and guilt- proneness to psychological and somatization symptoms. *Journal of Social and Clinical Psychology*, 25 , 688-704.
- Ponzetti, J. & Cate, R.M. (1986).*The development course of conflict in the marital dissolution process*. Journal of Divorce, 10, 1-15.
- Rempel, J.K., Holmes,J.G., &Zanna,M.P.(1986). *Trust in close relationships*. Journal of Personality, 49, 95-112.
- Rempel, J.K., Ross,M., &Holmes,J.G. (2001). *Trust and communicated attributions in close relationships*. Journal of Personality and Social Psychology, 81, 57-64.
- Retzinger, S.(2001). The role of shame in marital conflict. *perspective on social problems*,3,234-239.
- Rotter, J.B.(2005). Interpersonal trust, trustworthiness, and gullibility. *American Psychology*, 35, 1-7.
- Rubin, Z.(1975). *Measurement of love*.Journal of Personality and Social Psychology, 16,265-273.
- Schmader, T. &lickel , B (2006). The approach and avoidance function of guilt and shame emotions: comparing reactions to self caused and other caused wrongdoing. *journal of motivation and emotion*, 30 , 43-56.
- Schnarch, D.(1997). *Passionate marriage*. New York: henry holt and company.
- Simpson, J. (1990). *Influence of attachment styles on romantic relationships*. Journal of Personality and Social Psychology, 59, 971-980.
- Skowron, E.A &Dendy, A.K.(2004). *Differentiation of self and attachment inadulthood: relational correlates of effortful control*. Contemporary Family Therapy, 26, 337-357.
- Skowron, E.A. (2000). *The role of differentiation of self in marital adjustment*.Journal of Counseling Psychology, 47, 229- 237.
- Skowron,E.A& Schmitt, T.(2003). *Assessing in interpersonal fusion: Reliability and Validity of a new Diffusion with other subscales*. Journal of Marital and Family Therapy, 2 , 209-222.
- Tangney, J.P., Wagner, P.E., Hill-Barlow, D., Marschall, D.E., &Gramzow, R.(1996). *Relation of Shame and Guilt to constructive versus destructive responses to anger across the lifespan*. Journal of Personality and Social Psychology, 70, 797-809.
- Tangney,J.P & Dearing , R.L.(2002). *Shame and Guilt*. New York &Lodon: The Guilford Press.
- Williams, C.&Bybee, J. (2004).what do children feel guilty? Developmental gender differences. *Developmental psychology* , 30, 617-623.